

عنوان مقاله:

مضامین شاخص ادبیات پایداری در بخش حماسی شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 9، شماره 17 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

احمد فروزانفر - عضو هیئت علمی

زهرا عسگری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شاهد تهران

فریده داودی مقدم - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شاهد تهران

خلاصه مقاله:

ادبیات پایداری، گونه‌ای مهم و تاثیرگذار از انواع ادبی در ایران است که در طول تاریخ این کشور، نقش موثری را در بیان و القای مفاهیم مقاومتی، ایفا نموده است. شاهنامه فردوسی به عنوان پلی برای آشنایی با ریشه‌های کهن این گونه ادبی در آثار کلاسیک فارسی، به سبب برخورداری از روح حماسه و منش پهلوانی، بیانگر رابطه‌ای معنادار میان حماسه‌های خود و مضامین ادبیات پایداری است که با استناد به روش تحلیل محتوا، این مضامین در بخش میانی شاهنامه، دربردارنده مضامینی چون: دعوت به اتحاد و همدلی، میهن-دوستی، ظلم‌ستیزی، بیان جنایت و بیدادگری، هشدار و... می باشد که شامل مضامین شاخص و کلی ادبیات پایداری در میان آثار مقاومتی تمامی ملت‌هاست که با تطبیق این مضامین در بخش یاد شده و ارائه شاهد مثال‌های مرتبط با موضوع، بی‌شک شاهنامه فردوسی از نخستین و کامل‌ترین منابع مقاومتی ایرانیان در حوزه ادبیات پایداری است.

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، حماسه، شاهنامه، فردوسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895957>

